

Иск, предявен на 16 февруари 2007 г. — Shell Petroleum and Others/Комисия

(Дело T-38/07)

(2007/C 82/96)

*Език на производството: английски***Страни**

Ищци: Shell Petroleum NV (Хага, Нидерландия), Shell Nederland BV (Хага, Нидерландия) и Shell Nederland Chemie BV (Ротердам, Нидерландия) [представители: T. Snoor и J. Brockhoff, адвокати]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищците

Искания на SPNV:

- да се отмени изцяло решението, доколкото негов адресат е SPNV,
- евентуално:
 - да се отмени член 2, буква г) от решението, или
 - да се намали съответно размера на наложената глоба, и
- да се осъди Комисията да заплати разноските.

Искания на SNBV:

- да се отмени изцяло решението, доколкото негов адресат е SNBV,
- евентуално:
 - да се отмени член 2, буква г) от решението, или
 - да се намали съответно размера на наложената глоба, и
- да се осъди Комисията да заплати разноските.

Искания на SNC:

- да се отмени член 2, буква г) от решението или да се намали съответно размера на наложената глоба, и
- да се осъди Комисията да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Ищците молят да бъде отменено Решение С(2006) 5700 окончателен на Комисията от 29 ноември 2006 г. по дело COMP/F/38.638 — Бутадиенов каучук и стирен-бутадиенов каучук, получен чрез емулсионна полимеризация, с което Комисията констатира, че те съвместно с други предприятия са нарушили член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за създаване на Европейското икономическо пространство, като са се споразумели относно ценови цели за продуктите, разпределяне на клиентите чрез съглашения за избягване на агресивни практики и обмен на търговска информация относно цени, конкуренти и клиенти.

В подкрепа на иска си ищците поддържат, че Комисията е нарушила член 81 ЕО и член 7, член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾ на Съвета като:

- а) е счела, че Shell Petroleum NV и Shell Nederland BV носят отговорност за нарушението, въпреки че Комисията признава, че само Shell Nederland Chemie BV е участвало пряко в нарушението;
- б) е увеличила с 50 % поради повторно извършване основния размер на глобата, която трябва да бъде наложена на ищците, в противоречие с принципите на пропорционалност и на правна сигурност;
- в) е приложила коефициент за увеличаване размера на глобата с цел възпиране на бъдещи нарушения в противоречие с принципите на равно третиране и на пропорционалност; и
- г) е определила началния размер на глобата, която трябва да бъде наложена на ищците, в противоречие с Насоките относно методиката за определяне на размера на глобите ⁽²⁾ и на принципите на равно третиране и на пропорционалност.

При условията на евентуалност, ищците изтъкват, че е налице нарушение на задължението за посочване на мотиви съгласно член 253 ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ 2003 L 1, стр.1).

⁽²⁾ Известие на Комисията от 14 януари 1998 г., озаглавено „Насоки относно методиката за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за ЕОВС“ (ОВ 1998 С 9, стр. 3).

Иск, предявен на 16 февруари 2007 г. — ENI/Комисия

(Дело T-39/07)

(2007/C 82/97)

*Език на производството: италиански***Страни**

Ищци: Eni SpA (Рим, Италия) (представители: проф. G.M. Roberti и I. Perego, avvocati)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени оспорваното решение в частта, в която се приема, че ищецът носи отговорност за подлежащите на санкции практики,
- да се отмени наложената съгласно член 2 от решението глоба или да се намали размерът ѝ,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и главни доводи

С настоящия иск се атакува решението, оспорвано по дело T-38/07, Shell Petroleum и др. /Комисия.

Според ENI оспорваното решение е незаконосъобразно, доколкото в него се приема, че ENI носи отговорност, единствено поради качеството му на дружество-майка, контролиращо целия капитал на дружествата, считани за отговорни за подлежащите на санкции практики, за които се твърди, че са уговорени във вреда на трети лица. В тази връзка ENI изтъква:

- Комисията обосновава решението си главно със свързаната със собствеността върху дяловете необорима презумпция за отговорност, която не намира потвърждение и противоречи на утвърдените в търговската и в съдебната практика на Общността принципи относно прилагането на член 81 ЕО в областта на групите от дружества. Този подход нарушава също така основните принципи за личния характер на отговорността и на наказанието, както и принципа на законност, и е последица от явни грешки при преценката на фактическите доводи, приведени от ENI, за да обори презумпцията, на която се позовава Комисията. В този смисъл, Комисията, в нарушение на установеното в член 235 от Договора за ЕО, не е обосновала надлежно изводите си.
- Освен това, оспорваното решение не зачита присъщия за дружественото право принцип за ограничената отговорност на капиталовите дружества, общопризнат в правните системи на държавите-членки, в международната правна практика и в самото право на Общността; същевременно този подход се явява несъвместим с установените критерии по прилагане на общностните разпоредби в областта на конкуренцията в случаи на правопримство/прехвърляне на предприятия. Оспорваното решение е изцяло необосновано също и от тази гледна точка.

ENI моли освен това да се отмени, или поне да се намали значително размерът на наложената глоба, тъй като Комисията:

- не е оценила последиците за съответния пазар на противоправните поведения, за които се твърди, че са установени,
- неоснователно е приложила отегчаващото обстоятелство за повторност, като се е позовава на твърде отдалечени във времето решения във връзка с бившия член 81 ЕО, които по никакъв начин не засягат ищеца, нито дори в качеството му на дружество-майка,
- освен това, като неправилно е изключила Syndial от категорията на адресатите на оспорваното решение, противно на установените от съдебната практика критерии, е нарушила член 23 от Регламент 1/2003, като в тази връзка не е взела предвид оборота на посоченото дружество.

Жалба, подадена на 14 февруари 2007 г. от José António de Brito Sequeira Carvalho срещу решение, постановено на 13 декември 2006 г. от Съда на публичната служба по дело F-17/05, Brito Sequeira Carvalho/Комисия

(Дело T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: José António de Brito Sequeira Carvalho (Брюксел, Белгия) (представител: O. Martins, адвокат)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се обяви настоящата жалба за допустима и основателна;
- да се нареди на Комисията да представи служебно досие, съдържащо всички документи, които се отнасят до жалбоподателя и които се намират в неговото административно досие, на IDOC в медицинската служба, и на всяко друго място, и преди всичко документите и актовете по първоначалната процедура от 2 февруари 2001 г. относно твърдените доказателства за клеветнически действия, които се приписват на жалбоподателя;
- да се нареди на Комисията да изложи правното основание за образуване от длъжностно лице от Комисията на медицинска процедура относно психическото здраве на жалбоподателя, непосредствено след назначаването му от ОН в рамките на административно разследване на клеветническите действия, както и да представи опис на актовете, свързани с посочената първоначална процедура;
- да се отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз по дело F-17/05;
- да се установи незаконосъобразността на медицинската процедура, заменила административната процедура, започнала през 2001 г. и все още незавършила;
- да се установи нарушение на принципа на разумния срок на посочената незавършила процедура;
- да се установи недействителност поради липса на компетентност, липса на мотиви и нищожност на акта от 18 юни 2004 г. на длъжностно лице от Комисията и липса на връзка на този акт с Комисията;
- да се установи юридическата недействителност на акта на ОН от 28 юни 2004 г. и неговата непротивопоставимост на жалбоподателя, на когото този акт не е бил съобщен;
- да се установи наличието на паралелно служебно досие в Комисията, съдържащо неистински сведения от личен характер, които увреждат жалбоподателя;